

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Bitvricen. Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

cetero audiendus. Ceterum dicto H. naturae debitum exolente, cum Decanus & Capitulum de consilio venerabilis fratri nostri Episcopi Augusten. primo sex hebdomadarum, ac secundò aliarum sex, & deinde trium dierum spatium electioni de Praeposito celebranda, ut absentes Canonici ad electionem concurrerent, statuissent, & eis postmodum convenientibus fuisset de electione tractatum, idem B. non antea contradixit quam ab electione tam se quam alios in minoribus ordinibus constitutos cognovit exclusi. Sanè cum Decanus per cruciatus omnium voluntates, dilecti filii Walterij Augusten. Canonici super electione ipsa requisiisset assensum, ipse quod eis praesentibus qui erant infra sacros ordines constituti suam non exprimeret intentionem respondit, cum ipsi secundum statuta canonica nec eligi possent nec juxta Ecclesiae consuetudinem in electione vocem aliquam obtinere. Vnde cum Capitulum communiter statuisset eos ad electionem nullatenus admittendos, dictus B. eidem Decano, Ulrico Archidiacono, & Erman. Canonico convitia inferens, ad sedem ap. appellavit, ipsis, ut ad nos accederent, per appellationem indicens. Et licet ipse cum quibusdam Canonicis suis de Capitulo recessisset, decem tamen alij numero plures & dignitate majores, cum decem & novem tantum, qui jus in electione habebant, ad hoc convenissent, attendentes quod ejus non intererat appellare cui nihil juris fuerat in Praepositura, te undecimum salva sedis ap. gratia, ne videlicet in contemptum apostolicum aliquid committere videbentur, in Praepositum elegerunt. Cum igitur ex predictis constaret eum nec investitum fuisset per sedem apost. nec à Capitulo vel judicibus delegatis electum fuisse in Praepositum vel assumptum, & si id etiam constitisset, sufficienter esset ex parte tua probatum investituram illam, si qua fuerat, fuisset per dictum praedecessorem nostrum postmodum revocaram; & si haec etiam probata non essent, sufficienter esset per testes ostensum eum dicto H. reverentiam impendi, nec esset contrarium, quod fuerat ex adverso probatum, eum praedicto H. semper contradixisse, cum verbis contradicere potuisset & operibus consentire; praesertim cum, et si testes generali-

ter dixerint quod dictus B. semper contradixit, generalitas tamen illa debeat ad competentes horas restringi, ne convincantur falsum dixisse si generalius intelligatur quod dixerant, & ex his omnibus sequeretur quod sua non intererat propter hoc ad sedem apostolicam appellare; concludebas quod nihil eorum quae facta fuerant obesse quominus tua deberet electio confirmari. Cum ergo dicti Cardinales haec & alia quacunque fuerant hinc inde proposita, nobis & fratribus nostris fideliter retulissent, attestacionibus, allegationibus, & rationibus utriusque partis plenius auditis & cognitis, quia legitimè constituit quod praefatus B. de Praepositura ipsa non fuit aliquatenus investitus, et si mandatum fuerit ut de ea investiretur, de qua etiam si investitus fuisset, investitura ejus per praedecessorem nostrum semel & secundò certa fuit ratione cassata, quae si nec etiam cassata fuisset, per hoc quod saepidicto H. reverentiam exhibuit, quae debetur Praeposito, juri suo renuntiasse videretur; Nos attendentes sibi non potuisse de jure competere ut per appellationem ob id interpositam communem ordinationem Ecclesiae impedirer, intelligentes etiam te à majori parte tam dignitate quam numero eorum quos ius eligendi constabat habere, electum fuisse canonicè in Praepositum, de communi fratum consilio electionem tuam auctoritate apostolica confirmamus, praefato B. super ipsa Praepositura silentium imponentes. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum &c. ut suprà.

BITVRICEN. ARCHIEPISCOPO.

Epist. 151.
Vt contra Ab-
bitem Stirpen
sem diffinatur
inquiratur.

C Onquerente dilecto filio Willielmo Canonicu Stirpen. nostro est apostolatu referatum quod Abbas Stirpen. (quod dolentes referimus) canonice professionis oblitus & observantia regularis, in se male vivendo, ad alios perditionis exempla transmittit: cuius intentum excrevit iniquitas, ut in Ecclesia sibi commissa vigor sit religionis extinctus, & vietus cotidianus non possit fratribus exhiberi. Ut enim multa & gravia quae contra ipsum de dissolutione proprij corporis, dilapidatione honorum Ecclesiae, crudelitate nimia nobis proposita sunt, taceamus, illud videtur in eo reprehensione dignissimum, quod

cum forma fieri debeat subditorum, & ea facere quæ aliis prædicat facienda, illius sequens vestigia qui cœpit facere & docere, neque in dormitorio jacet cum aliis, neque in refectorio convivatur, torneamenta in partibus illis sine ipso non fiunt, studiosius seculari insitit militiæ quam cœlesti, cum scriptum sit, *Nemo militans Deo, implicat se negotiis secularibus*, & discreti debeant esse milites Christi à militibus seculi, per quos ad effusionem sanguinis pervenitur, & cum vix sine ipso illæ detestabiles nundinæ celebrentur, milites, quorum se ducem constituit & magistrum, secum trahit ad prandia, & de rebus Ecclesiæ causa inanis gloriæ eos facit splendide procurari. Idem etiam Abbas novem vel plures Ecclesiæ, quæ per rectores proprios confuerant gubernari, suis usibus immo abusibus applicavit, & eas ad extremam inanitionem deducens, neque ministros ibi constituit, nec prælatos, ita ut Ecclesiæ luminaribus & divinis officiis remanferint destitutæ, & eleemosynis pauperes defraudentur, & si vellemus singula persequi quæ adversus eum sunt nostris auribus intimata, & lectio rædium pareret, & pagina cresceret in immensum. Nolentes inquam facile quicquam credere, nec re incognita procedere ad vindictam, cum nobis non constiterit de præmissis, causam ipsam fraternitati tuæ, de cuius sinceritate indubitatam fiduciam obtinemus, duximus committendam, diffinitiva nobis sententia reservata; per apostolica scripta præcipiendo mandantes quatenus vel accedas ad locum, si vis deris expedire, vel vocatis ad præsentiam tuam quos videris evocандos, habito Dei timore præ oculis, sine personarum acceptance in cause cognitione procedas, & per claustrales & alios, quos auctoritate nostra remota appellatione compelli volumus ut perhibeant testimoniū veritati, de præmissis articulis & aliis quæ partes duxerint proponenda, plenissime studeas inquirere veritatem, & quicquid reprehensione inventeris dignum in capite vel in membris, in scriptum fideliter redigens, ad nos cures sub sigilli tui munimine destinare, in festo beati Andreae terminum assignans partibus, quo se nostro conspectui representent, sententiam recepture. Ilud autem attentè provideas, quod prædictus V. & hi qui adversus Abbatem

aliquid duxerint proponendum, nullius possint potentia impediri, sed eam securitatem te faciente obtineant, quam ordo judiciarius litigantibus exigit impenitendum. Si quid autem in præjudicium ipsius Willielmi & sociorum ejus, ex quo iter arripuit ad sedem apostolicam veniendi, inveneris attentatum, viribus carere decernas, in expensis legitimis eis faciens provideri. Nullis literis &c. harum tenore &c. Datum ut supra.

G. AQVINATI EPISCOPO.

Congruam officij nostri actionem exequimur, si pro Ecclesiarum statu impigro studio satagimus, vigilem curam & solitudinem adhibentes ne in earum præjudicium aliquid statuatur, & si qua deprehenduntur temerè attenta, falce moderaminis resecamus. Intelleximus sanè quod bona memoria R. prædecessor tuus partem decimarum ad mensam Episcopi pertinentem in beneficium Clericis quibusdam concessit; quedam etiam, cum ageret in extremis, tam in possessionibus quam in quibusdam proventibus aliis personis tam Clericis quam laicis, non servata pontificali maturitate, donavit. Volentes itaque indemnitatæ tuæ & Ecclesiæ tibi commissa pastorali diligentia provide, prædicta omnia, sicut illicite alienata esse constiterit, appellatione remota, legitime revocandi facultatem tibi auctoritate apostolica indulgemus. Datum Romæ apud sanctum Petrum &c. VIII. Kalend. Iulij.

B. VVATIEN. EPISCOPO.

Cum à nobis petitur &c. usque ad Epiſt. 191. verbum effectum. Ex parte siquidem tua nostris fuit auribus intimatum, quod cum Presbyteri tuæ diocesis nunquam ad synodum convenienter, tu, sicut vir discretus & providus, diligenter attendens quod quia nunquam exhortationem sui Episcopi audiebant, nec percipiebant correctionem suorum excessuum, in eis & eorum subditis apparabat morum nimia corruptela, & nimis existebant imperiti & rudes in regenda animarum cura, habito consilio venerabilis fratris nostri Iob. Metropolitani tui & Capituli Ecclesiæ tuæ, ut omnes Presbyteri & Prælati tuæ dioecesis annuatim in nativitate beatæ Virginis venirent ad tuam synodum, delibe-

Epiſt. 292.
Ut à decollatore
suo alienata &
vendita refici-
daetur.